

روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران

قوه قضائیه

شامل: قوانین - مذاکرات مجلس شورای اسلامی - رویه‌های قضائی - عهدنامه‌ها - آئیننامه‌ها

WWW.RRK.IR

WWW.DASTOUR.IR

تصویب‌نامه‌ها - تصمیم‌نامه‌ها - اساسنامه‌ها و آگهیها

تک شماره ۱۵۰۰ تومان

عنوان مندرجات (قوانین و مقررات و مصوبات آراء وحدت رویه) تاریخ تصویب دستگاه اجراء کننده صفحه

۱	وزارت امور اقتصادی و دارایی	۱۳۹۸/۲/۲۴	قانون موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین جمهوری اسلامی ایران و دوک‌نشین اعظم لوکزامبورگ
۷	قوه قضائیه	۱۳۹۸/۳/۱۹	آیین‌نامه اجرایی قانون رسیدگی به دارایی مقامات، مسئولان و کارگزاران جمهوری اسلامی ایران

قانون موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری

بین جمهوری اسلامی ایران و دوک‌نشین اعظم لوکزامبورگ

ماده واحده - موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین جمهوری اسلامی ایران و دوک‌نشین اعظم لوکزامبورگ مشتمل بر یک مقدمه و نوزده ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می‌شود.
تبصره - در اجرای این موافقتنامه، رعایت اصول هفتاد و هفتم (۷۷) و یکصد و سی و نهم (۱۳۹) و یکصد و بیست و پنجم (۱۲۵) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، الزامی است.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین جمهوری اسلامی ایران و دوک‌نشین اعظم لوکزامبورگ

مقدمه

جمهوری اسلامی ایران و دوک‌نشین اعظم لوکزامبورگ (که از این پس «طرفهای متعاقد» نامیده می‌شوند):

با تصدیق این که سرمایه‌گذاری برای توسعه پایدار حیاتی است و تفاهم بر این که تشویق سرمایه‌گذاری مستلزم تلاش‌های مشترک سرمایه‌گذاران و هر دو طرف متعاقد، اعم از دولت سرمایه‌پذیر یا دولت مبدأ سرمایه‌گذاران، می‌باشد؛
با تلاش برای تضمین سازگار و تسهیل کننده بودن سرمایه‌گذاری برای حمایت از سلامت، ایمنی و محیط زیست و تشویق و حمایت از حقوق کار به رسمیت شناخته شده داخلی و بین‌المللی؛

با تصدیق اینکه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری منجر به افزایش توانمندی اقتصادی هر دو طرف متعاقد خواهد شد؛

با تلاش برای تشویق سرمایه‌گذاری که موجب توسعه پایدار طرفهای متعاقد می‌شود؛

قوانین و مقررات عمومی

۱۳۹۸/۳/۱۹

شماره ۲۸۳/۲۰۲۵۱

حجت الاسلام والمسلمین جناب آقای دکتر حسن روحانی

ریاست محترم جمهوری اسلامی ایران

عطف به نامه شماره ۵۴۲۴۷/۲۴۲۹۷ مورخ ۱۳۹۶/۳/۳ در اجرای اصل یکصد و بیست و سوم (۱۲۳) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران قانون موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین جمهوری اسلامی ایران و دوک‌نشین اعظم لوکزامبورگ که با عنوان لایحه به مجلس شورای اسلامی تقدیم گردیده بود، با تصویب در جلسه علنی روز سه‌شنبه مورخ ۱۳۹۸/۲/۲۴ و تأیید شورای محترم نگهبان، به پیوست ابلاغ می‌شود.

رئیس مجلس شورای اسلامی - علی لاریجانی

۱۳۹۸/۳/۲۰

شماره ۳۱۹۷۶

وزارت امور اقتصادی و دارایی

در اجرای اصل یکصد و بیست و سوم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران به پیوست «قانون موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین جمهوری اسلامی ایران و دوک‌نشین اعظم لوکزامبورگ» که در جلسه علنی روز سه‌شنبه مورخ بیست و چهارم اردیبهشت ماه یکهزار و سیصد و نود و هشت مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۹۸/۳/۱۹ به تأیید شورای نگهبان رسیده و طی نامه شماره ۲۸۳/۲۰۲۵۱ مورخ ۱۳۹۸/۳/۱۹ مجلس شورای اسلامی واصل گردیده، جهت اجرا ابلاغ می‌گردد.

با توجه به اصل یکصد و بیست و پنجم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، اجرای مفاد موافقتنامه منوط به انجام تشریفات مندرج در ماده (۱۸) موافقتنامه می‌باشد.

رئیس جمهور - حسن روحانی

ب) کنترل مواد شیمیایی، مواد و پسماندهای خطرناک یا سمی برای محیط زیست و انتشار اطلاعات مربوط به آنها؛

پ) حفاظت یا نگهداری از گیاهان یا جانوران وحشی، از جمله انواع در معرض خطر، زیستگاه آنها و به خصوص مناطق حفاظت شده طبیعی در قلمرو طرف متعاقد؛

۷- اصطلاح «قانون کار» به معنی قانون جمهوری اسلامی ایران یا دوک‌نشین اعظم لوکزامبورگ یا مفاد مربوط به آن، همچنین حقوق بین‌الملل کار شناسایی شده توسط طرفهای متعاقد خواهد بود.

۸- اصطلاح «دلایل احتیاطی» شامل حفظ ایمنی، صحت، یکپارچگی، یا مسؤولیت مالی مؤسسات مالی خاص همچنین حفظ ایمنی و یکپارچگی عملیاتی و مالی پرداخت و نظامهای تهاتری می‌باشد.

۹- اصطلاح «قلمرو» به معنی مناطقی است که حسب مورد تحت حاکمیت یا صلاحیت هریک از طرفهای متعاقد قرار دارد و شامل مناطق دریایی آنها می‌شود.

۱۰- اصطلاح «اقدام» شامل قانون، مقرر، قاعده، رویه‌ها، رأی، عمل اجرایی، الزام، رفتار یا هر شکل دیگری از اقدام توسط یک طرف متعاقد می‌باشد.

ماده ۲- دامنه شمول

۱- این موافقتنامه در مورد سرمایه‌گذاری‌های سرمایه‌گذاران یک طرف متعاقد در قلمرو طرف متعاقد دیگر اعم از اینکه پیش یا پس از لازم‌الاجراء شدن این موافقتنامه طبق قانون حاکم طرف متعاقد سرمایه‌پذیر انجام شده باشند، اعمال خواهد شد.

۲- در مورد جمهوری اسلامی ایران، این موافقتنامه تنها در مورد سرمایه‌گذاری‌هایی اعمال می‌شود که به تصویب سازمان سرمایه‌گذاری و کمکهای اقتصادی فنی ایران یا هر مرجع دیگری که جایگزین آن گردد، رسیده باشد.

۳- برای اطمینان بیشتر، این موافقتنامه فقط حمایت پس از تأسیس را فراهم خواهد نمود و دوره پیش از تأسیس یا امور مربوط به دسترسی به بازار را تحت پوشش قرار نمی‌دهد.

۴- مفاد این موافقتنامه در مورد موضوعات مالیاتی اعمال نخواهد شد.

۵- هیچیک از مفاد این موافقتنامه در مورد اقداماتی که به دلایل احتیاطی توسط هر طرف متعاقد در مورد بخش مالی، طبق قانون آن اتخاذ شده است، از جمله اقداماتی که هدف آنها حمایت از سرمایه‌گذاران، سپرده‌گذاران، بیمه‌شوندگان یا متولیان، یا برای محافظت از یکپارچگی و ثبات نظام مالی می‌باشد، اعمال نخواهد شد.

۶- این موافقتنامه بدون لطمه به تعهدات طرفهای متعاقد ناشی از عضویت یا مشارکت آنها در هر اتحادیه گمرکی، اتحادیه اقتصادی، موافقتنامه یکپارچه‌سازی اقتصادی منطقه‌ای، یا موافقتنامه بین‌المللی مشابه فعلی یا آتی مانند اتحادیه اروپا اعمال خواهد شد. در نتیجه مفاد این موافقتنامه نمی‌تواند به صورت کلی یا جزئی به نحوی استناد یا تفسیر شود که تعهدات طرفها ناشی از چنین عضویت یا مشارکتی را بی‌اعتبار، اصلاح یا به نحو دیگری تحت تأثیر قرار دهد.

ماده ۳- تشویق سرمایه‌گذاری

۱- هر یک از طرفهای متعاقد اتباع خود را به سرمایه‌گذاری در قلمرو طرف متعاقد دیگر تشویق خواهد کرد.

۲- هر یک از طرفهای متعاقد در حدود قوانین و مقررات خود زمینه مناسب را جهت جلب سرمایه‌گذاری اتباع طرف متعاقد دیگر در قلمرو خود فراهم خواهد آورد.

ماده ۴- پذیرش سرمایه‌گذاری

۱- هر یک از طرفهای متعاقد طبق قوانین و مقررات خود نسبت به پذیرش سرمایه‌گذاری اشخاص حقیقی و حقوقی طرف متعاقد دیگر در قلمرو خود اقدام خواهد کرد.

۲- هر یک از طرفهای متعاقد پس از پذیرش سرمایه‌گذاری، کلیه مجوزهایی را که طبق قوانین و مقررات آن جهت تحقق سرمایه‌گذاری مزبور لازم است اعطاء خواهد کرد.

ماده ۵- حمایت از سرمایه‌گذاری

۱- هر طرف متعاقد نسبت به سرمایه‌گذاری‌های سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر و سرمایه‌گذاران در رابطه با سرمایه‌گذاری‌های آنها، رفتار منصفانه و حمایت و امنیت کامل را طبق بندهای (۲) الی (۴) اعمال خواهد کرد.

۲- نقض تعهد رفتار منصفانه موضوع بند (۱)، تنها در صورتی ممکن است محقق شود که اقدام یا مجموعه‌ای از اقدامات موجب موارد زیر شود:

الف) استتکاف از احقاق حق در رسیدگی‌های کیفری، مدنی یا اداری؛

ب) نقض بنیادین فرآیند قانونی، از جمله نقض بنیادین شفافیت در رسیدگی‌های قضائی و اداری؛

با تمایل به ایجاد شرایط مساعد برای سرمایه‌گذاری بیشتر سرمایه‌گذاران هر یک از طرفهای متعاقد در قلمرو طرف متعاقد دیگر؛

با هدف حفظ توازن کلی حقوق و تعهدات بین سرمایه‌گذاران و دولت سرمایه‌پذیر؛

با تصدیق اینکه مفاد این موافقتنامه حق طرفهای متعاقد در وضع مقررات در درون قلمروهای خود و انعطاف آنها در دست‌یابی به اهداف مشروع مربوط به سیاستها را حفظ می‌کند؛

با عزم به پیشگیری و مبارزه با فساد، از جمله رشوه در همکاری بین‌المللی و سرمایه‌گذاری و تشویق مسؤولیت اجتماعی شرکتها؛

به شرح زیر توافق نمودند:

ماده ۱- تعاریف

از نظر این موافقتنامه معانی اصطلاحات به کار رفته در آن به شرح زیر خواهد بود:

۱- اصطلاح «شرکت» به معنی هر موجودیت تأسیس شده یا سازماندهی شده به موجب قانون حاکم طرفهای متعاقد، اعم از اینکه مالکیت یا کنترل آن خصوصی یا دولتی باشد، از جمله بنگاه اقتصادی، مشارکت، مالکیت انحصاری، انجمن، شرکت سهامی از جمله شرکت مشترک، یا سازمانی مشابه، و شعبه یا دفتر نمایندگی هر موجودیت مزبور

۲- اصطلاح «سرمایه‌گذاری» عبارت از هر نوع مال یا دارایی از جمله موارد زیر است که توسط سرمایه‌گذاران یکی از طرفهای متعاقد در قلمرو و طبق قوانین و مقررات طرف

متعاقد دیگر (که از این پس طرف متعاقد سرمایه‌پذیر خوانده می‌شود) به کار گرفته شود، که ویژگی‌های یک سرمایه‌گذاری، شامل یک دوره معین و سایر ویژگی‌ها از قبیل تعهد

سرمایه یا سایر منابع، پیش‌بینی فایده یا سود، یا پذیرش خطر (ریسک) را دارا باشد:

الف) شرکت؛

ب) اموال منقول و غیر منقول و حقوق مربوط به آنها؛

پ) سهام، سهم الشرکه و دیگر اقسام مشارکت در یک شرکت؛

ت) اوراق بهادار، اوراق قرضه و سایر اقسام اسناد بدهیهای یک شرکت؛

ث) پول و یا هر گونه مطالبات قابل وصول؛

ج) حقوق مالکیت معنوی و صنعتی از قبیل حق اختراع، حق اختراع با مدت محدود، طرحها یا نمونه‌های صنعتی، علائم و اسامی تجاری، دانش فنی و حسن شهرت تجاری؛

چ) وام به یک شرکت؛

ح) هر نوع منفعت دیگر در یک شرکت؛

خ) حقوق اعطاء شده به موجب قانون داخلی یا طبق قرارداد، از جمله اکتشاف، آماده‌سازی، استخراج یا بهره‌برداری از منابع طبیعی، قرارداد آماده‌سازی کامل، ساخت و ساز، تولید، یا قرارداد تقسیم درآمد، یا سایر قراردادهای مشابه؛

د) ادعاهای نسبت به پول یا ادعاهای مربوط به اجراء به موجب قرارداد؛

۳- اصطلاح «سرمایه‌گذاران» عبارت از اشخاص زیر است که در چهارچوب این موافقتنامه در قلمرو طرف متعاقد دیگر سرمایه‌گذاری می‌کنند:

الف) اشخاص حقیقی که به موجب قوانین هر یک از طرفهای متعاقد اتباع آن طرف متعاقد به‌شمار آیند و تابعیت طرف متعاقد سرمایه‌پذیر را دارا نباشند.

ب) اشخاص حقوقی هر یک از طرفهای متعاقد که به موجب قوانین همان طرف متعاقد تأسیس شده و مرکز اداره یا مرکز اصلی فعالیتها اقتصادی آنها در قلمرو طرف متعاقد مزبور قرار داشته باشد.

۴- اصطلاح «عواید» به معنی وجوهی است که به‌طور قانونی از سرمایه‌گذاری یا سرمایه‌گذاری مجدد حاصل شده باشد از جمله سود حاصل از سرمایه‌گذاری، سود سهام، کارمزد و حق الامتیاز، عایدات سرمایه‌ای، هزینه مالی، پرداخت‌های مربوط به حقوق مالکیت معنوی ناشی از سرمایه‌گذاری، پرداخت‌های غیرنقدی و سایر درآمدهای قانونی.

عوایدی که در چهارچوب این موافقتنامه سرمایه‌گذاری می‌شوند مانند سرمایه‌گذاری رفتار خواهد شد. هر تغییر در شکل دارائی‌هایی که سرمایه‌گذاری یا سرمایه‌گذاری مجدد می‌شوند شرایط آنها به‌عنوان سرمایه‌گذاری را تغییر نخواهد داد مشروط به اینکه توسط

مقام صلاحیتدار طرف متعاقد سرمایه‌پذیر به تصویب رسیده باشند.

۵- اصطلاح «ارزی» که آزادانه قابل تبدیل باشد» به معنی هر نوع ارزی است که به گونه تعیین شده در اساسنامه صندوق بین‌المللی پول، آزادانه قابل استفاده است.

۶- اصطلاح «قانون محیط زیستی» به معنی هر قانون یا مفاد مربوط به آن است، که هدف اولیه آن حفاظت از محیط زیست، یا پیش‌گیری از خطری نسبت به حیات یا سلامتی انسان، حیوان، یا گیاه، از طریق زیر می‌باشد:

الف) پیشگیری، رفع یا کنترل آزادسازی، تخلیه یا انتشار مواد آلوده‌کننده یا آلاینده‌های محیط زیست؛

(پ) رفتار خودسرانه آشکار؛ یا

(ت) تبعیض هدفمند بر مبنای تابعیت.

۳- برای اطمینان بیشتر، حمایت و امنیت کامل به معنی تعهدات طرف متعاقد در رابطه با امنیت فیزیکی سرمایه‌گذاران و سرمایه‌گذاری‌ها می‌باشد.

۴- تعیین اینکه نقض مفاد دیگری از این موافقتنامه یا یک موافقتنامه بین‌المللی جداگانه صورت پذیرفته است، به معنی احراز نقض این ماده نمی‌باشد.

ماده ۶- رفتار ملی و رفتار ملل کامله الوداد

۱- هر طرف متعاقد نسبت به سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر و سرمایه‌گذاری‌های آن‌ها رفتاری را اعمال خواهد کرد که در شرایط قابل مقایسه نسبت سرمایه‌گذاران خود و سرمایه‌گذاری‌های آن‌ها در رابطه با مدیریت، اجراء، عملیات، حفظ، استفاده، بهره‌مندی و فروش یا سایر اقسام واگذاری سرمایه‌گذاری‌ها در قلمرو خود نامساعدتر نباشد.

۲- هر طرف متعاقد نسبت به سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر و سرمایه‌گذاری‌های آنها رفتاری را اعمال خواهد کرد که در شرایط قابل مقایسه نسبت به سرمایه‌گذاران هر دولت ثالث یا سرمایه‌گذاری‌های آنها در رابطه با مدیریت، اجراء، عملیات، حفظ، استفاده، بهره‌مندی و فروش یا سایر اقسام واگذاری سرمایه‌گذاری‌ها در قلمرو خود نامساعدتر نباشد.

۳- برای اطمینان بیشتر، تعیین اینکه آیا یک سرمایه‌گذار یا یک سرمایه‌گذار از نظر بندهای (۱) و (۲) این ماده در شرایط قابل مقایسه قرار دارد یا ندارد، بر اساس ارزیابی مجموع شرایط مرتبط با سرمایه‌گذار یا سرمایه‌گذاری از جمله موارد زیر انجام خواهد پذیرفت:

(الف) تأثیر سرمایه‌گذاری بر موارد زیر:

(۱) جامعه محلی که سرمایه‌گذاری در آنجا واقع شده است؛

(۲) محیط زیست، از جمله آثاری که مربوط به اثر فراینده ناشی از تمام سرمایه‌گذاری‌ها

در یک حوزه صلاحیت قضایی می‌شود؛

(ب) ماهیت اقدام از جمله ماهیت، هدف، مدت و مبنای منطقی آن؛ و

(پ) مقرراتی که نسبت به سرمایه‌گذاری‌ها یا سرمایه‌گذاران اعمال می‌گردد.

۴- اقدام یک طرف متعاقد که با سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر یا سرمایه‌گذاری‌های آنها نامساعدتر از موارد زیر رفتار می‌کند:

(الف) سرمایه‌گذاران خود یا سرمایه‌گذاری‌های آن‌ها، ناسازگار با بند (۱) این ماده نمی‌باشد؛ یا

(ب) سرمایه‌گذاران دولت دیگر یا سرمایه‌گذاری‌های آن‌ها، ناسازگار با بند (۲) این ماده نمی‌باشد؛

مشروط بر این که اقدام مذکور در پرتو هدف عمومی مشروعی که به صراحت یا در واقع بر مبنای تابعیت سرمایه‌گذار یا تابعیت مالک سرمایه‌گذاری نباشد از جمله حمایت از سلامتی، ایمنی، محیط زیست و حقوق کار به رسمیت شناخته داخلی و بین‌المللی یا محو رشوه و فساد توسط یک طرف متعاقد وضع و اجراء شده باشد و ارتباط منطقی با هدف بیان شده داشته باشد.

۵- بند (۲) این ماده در موارد زیر اعمال نخواهد شد:

(الف) رفتار یک طرف متعاقد به‌موجب هر موافقتنامه دوجانبه یا چند جانبه بین‌المللی که پیش از تاریخ لازم‌الاجراء شدن این موافقتنامه توسط آن طرف متعاقد به امضاء رسیده یا لازم‌الاجراء شده است؛

(ب) رفتار یک طرف متعاقد براساس:

(۱) موافقتنامه دوجانبه یا چند جانبه بین‌المللی که تأسیس‌کننده، تقویت‌کننده یا توسعه بخش منطقه آزاد تجاری، اتحادیه گمرکی، بازار مشترک، تعهد به یکپارچه‌سازی بازار کار یا موافقتنامه مشابه بین‌المللی باشد؛ یا

(۲) قرارداد سرمایه‌گذاری که به منظور تشویق سرمایه‌گذاری سرمایه‌گذار بین دولت سرمایه‌پذیر و سرمایه‌گذار مزبور منعقد شده باشد؛

(پ) برای اجتناب از هرگونه تردید، هر یک از مفاد ماده (۱۶) این موافقتنامه.

۶- مفاد بندهای (۱) و (۲) این ماده در موارد زیر اعمال نخواهد شد:

(الف) تدارکات دولتی؛ و

(ب) یارانه‌ها یا کمک‌های بلاعوض ارائه شده توسط یک طرف متعاقد، از جمله وام‌های تضمینی دولت، ضمانتها و بیمه

ماده ۷- مصادره و جبران خسارت

۱- هیچیک از طرفهای متعاقد، نمی‌تواند سرمایه‌گذاری را جز در موارد زیر، ملی یا مصادره نماید یا تحت تدابیر با اثر مشابه (که از این پس «مصادره» نامیده می‌شوند) قرار دهد:

(الف) برای هدف عمومی؛

(ب) به روش غیر تبعیض‌آمیز؛

(پ) طبق فرآیند قانونی؛ و

(ت) در ازای پرداخت سریع، مؤثر و مناسب غرامت.

۲- میزان غرامت برابر با ارزش عادلانه بازار سرمایه‌گذاری بلافاصله پیش از وقوع ملی شدن، ضبط یا مصادره خواهد بود. شاخص ارزشیابی شامل میزان سرمایه‌گذاری شده، استهلاک، مدت زمانی که شرکت فعال بوده، سابقه سوددهی، میزان سرمایه‌ی بازگردانده شده، ارزش جایگزینی و سایر عوامل مرتبط خواهد بود. غرامت شامل خسارتی که عملاً واقع نشده یا منافع احتمالی، نمی‌شود.

۳- غرامت همچنین شامل هزینه مالی به نرخ معمول تجاری از تاریخ مصادره تا تاریخ پرداخت خواهد شد و به‌منظور مؤثر بودن برای سرمایه‌گذار، بدون تأخیر با ارزی که آزادانه قابل تبدیل باشد پرداخت خواهد شد و قابل انتقال خواهد بود.

۴- سرمایه‌گذار متأثر شده، طبق قانون طرف متعاقد مصادره‌کننده، حق بررسی فوری ادعا و ارزشیابی سرمایه‌گذاری خود را توسط یک مقام قضایی یا مقام مستقل دیگر آن طرف متعاقد، طبق اصول تعیین شده در این ماده خواهد داشت.

۵- تعیین این که اقدام یا مجموعه‌ای از اقدامات طرف متعاقد، اقدامات با اثر مشابه مصادره یا ملی شدن تلقی می‌شود یا نمی‌شود، مستلزم تحقیق مورد به مورد و مبتنی بر واقعیت است که موارد زیر را در نظر می‌گیرد:

(الف) اثر اقتصادی اقدام یا مجموعه‌ای از اقدامات، اگرچه این واقعیت که اقدام یا مجموعه‌ای از اقدامات طرف متعاقد اثر نامطلوب بر ارزش اقتصادی سرمایه‌گذاری داشته است، سبب نمی‌گردد که اقدام یا مجموعه‌ای از اقدامات مزبور، اقدامات دارای اثر مشابه با مصادره یا ملی شدن تلقی گردند؛

(ب) تاحدی که اقدام یا مجموعه اقدامات، با انتظارات صریح، منطقی و مربوط به سرمایه‌گذاری که ناشی از تعهد مستقیم و ویژه الزام‌آور، صریح و مکتوب قبلی طرف متعاقد نسبت به سرمایه‌گذار است، تداخل نماید؛ و

(پ) خصوصیت اقدام یا مجموعه‌ای از اقدامات، از جمله ماهیت، هدف، مدت و مبنای منطقی آنها

۶- تدابیر غیر تبعیض‌آمیز طرف متعاقد که با هدف حمایت از اهداف مشروع رفاه عمومی، مانند سلامت، ایمنی و محیط‌زیست طراحی و اعمال شده‌اند، به جز در شرایط نادری که این اقدام یا مجموعه‌ای از اقدامات با توجه به اهداف آنها، آن چنان شدید هستند که به‌طور متعارف نمی‌توانند به‌نحوی تغییر شوند که با حسن نیت اتخاذ و اعمال شده باشند، به‌عنوان اقدامات دارای اثر مشابه با مصادره یا ملی شدن، تلقی نمی‌شوند.

۷- مفاد این ماده در مورد صدور مجوزهای الزامی اعطاء شده در رابطه با حقوق مالکیت معنوی یا لغو، محدودیت یا ایجاد حقوق مالکیت معنوی، تا حدی که صدور، لغو، محدودیت یا ایجاد حقوق مزبور سازگار با موارد زیر باشد، اعمال نخواهد شد: (۱) در مورد جمهوری اسلامی ایران با قانون ملی حاکم آن (۲) در مورد دوک نشین اعظم لوکزامبورگ، با موافقتنامه‌های بین‌المللی حاکم در زمینه مالکیت معنوی

۸- یک اقدام عمومی تنها به این دلیل که سبب تحمیل هزینه‌هایی بر قرض‌گیرنده می‌گردد که موجب قصور وی در پرداخت بدهی می‌شود، مصادره اسناد قرضه یا وام تحت پوشش این موافقتنامه، تلقی نخواهد شد.

ماده ۸- زیانها

۱- سرمایه‌گذاران هر یک از طرفهای متعاقد که سرمایه‌گذاری‌های آنها به علت مخاصمه مسلحانه، آشوب داخلی، حالت اضطراری یا بلای طبیعی در قلمرو طرف متعاقد دیگر دچار خسارت شود، از رفتاری که نسبت به رفتار طرف متعاقد دیگر با سرمایه‌گذاران خود یا سرمایه‌گذاران هر کشور ثالث نامساعدتر نباشد، هر کدام که برای سرمایه‌گذار مورد نظر در خصوص اعاده، جبران خسارت، پرداخت غرامت یا طریق دیگر حل و فصل مساعدتر باشد، برخوردار خواهد بود.

۲- صرفنظر از بند (۱) فوق، اگر سرمایه‌گذار یک طرف متعاقد در وضعیت‌های موضوع بند (۱) در قلمرو طرف متعاقد سرمایه‌پذیر متحمل خسارتی شود که ناشی از موارد زیر باشد:

(الف) ضبط سرمایه‌گذاری او یا قسمتی از آن توسط نیروها یا مقامات طرف متعاقد اخیرالذکر؛ یا

(ب) تخریب سرمایه‌گذاری او یا قسمتی از آن توسط نیروها یا مقامات طرف متعاقد اخیرالذکر، که ناشی از ضرورت موقعیت نباشد،

ماده ۱۱- حقوق محیط زیست و کار و سایر استانداردها

۱- طرفهای متعاقد تصدیق می‌نمایند که تشویق سرمایه‌گذاری‌ها از طریق نادیده گرفتن اقدامات مربوط به کار، بهداشت عمومی، ایمنی یا محیط زیست صحیح نمی‌باشد. آنها صرفنظر کردن یا به‌گونه دیگری عدول از، یا پیشنهاد صرفنظر کردن یا به‌گونه دیگری عدول از چنین اقداماتی را به عنوان تشویق برای تأسیس، تحصیل، توسعه یا نگهداری سرمایه‌گذاری در قلمرو خود، مورد استفاده قرار نخواهند داد.

۲- با تصدیق حق هر طرف متعاقد در وضع نمودن سطح حفاظت از محیط زیست و اولویت‌ها و سیاست‌های توسعه پایدار خود، و اتخاذ یا اصلاح قوانین و مقررات زیست محیطی خود، هر طرف متعاقد اطمینان خواهد داد که قوانین و مقررات آن سطوح مناسبی از حفاظت از محیط زیست را تأمین می‌نماید و تلاش خواهد نمود کماکان آن قوانین و مقررات را بهبود بخشد.

۳- سرمایه‌گذاران و سرمایه‌گذاری‌ها باید استانداردهای ملی و بین‌المللی مورد قبول در مورد اداره شرکتها برای بخش مورد نظر به‌ویژه در زمینه شفافیت و امور حسابداری را اعمال نمایند. سرمایه‌گذاران و سرمایه‌گذاری‌های آنها باید تلاش نمایند حداکثر کمک ممکن را برای توسعه پایدار دولت سرمایه‌پذیر و جامعه محلی از طریق سطوح مناسبی از رویه‌های مسؤلیت اجتماعی به‌عمل آورند.

ماده ۱۲- جانشینی

هرگاه یکی از طرفهای متعاقد یا مؤسسه تعیین شده توسط آن به‌موجب یک تعهد پرداخت غرامت، تضمین یا قرارداد بیمه که در خصوص یک سرمایه‌گذاری انجام شده توسط یکی از سرمایه‌گذاران آن در قلمرو طرف متعاقد دیگر منعقد کرده است، پرداختی انجام داده باشد:

۱- طرف متعاقد دیگر جانشینی یا انتقال هر حق یا عنوان یا واگذاری هر ادعا در ارتباط با سرمایه‌گذاری را معتبر خواهد دانست؛

۲- طرف متعاقد یا مؤسسه متعلق به آن حق اعمال حق جانشینی یا واگذار شده یا ادعا را به همان میزان حق یا ادعای اولیه سرمایه‌گذار خواهد داشت؛

۳- این حقوق می‌تواند توسط طرف متعاقد یا مؤسسه متعلق به آن، یا اگر طرف متعاقد یا مؤسسه متعلق به آن اجازه دهد، توسط سرمایه‌گذار اعمال شود؛

۴- اختلافات بین جانشین و طرف متعاقد سرمایه‌پذیر طبق ماده (۱۶) این موافقتنامه حل و فصل خواهد شد.

ماده ۱۳- استثنائات عمومی

۱- با رعایت این الزام که اقدامات زیر به نحوی اعمال نشوند که موجب تبعیض خودسرانه یا غیرقابل توجیه بین سرمایه‌گذاری‌ها یا سرمایه‌گذاران شود، هیچ یک از مفاد این موافقتنامه به‌گونه‌ای تعبیر نخواهد شد که مانع یک طرف متعاقد برای اتخاذ یا انجام اقدامات ضروری برای موارد زیر شود:

(الف) حمایت از امنیت یا اخلاق عمومی یا حفظ نظم عمومی؛

(ب) حمایت از حیات یا سلامت انسان، حیوان یا گیاه؛

(پ) تضمین رعایت قوانین و مقررات؛ یا

(ت) حفاظت از منابع طبیعی زنده یا غیرزنده تمام شدنی.

۲- هیچیک از مفاد این موافقتنامه مانع طرف متعاقد برای اتخاذ یا حفظ اقدامات متعارف به دلایل احتیاطی از جمله موارد زیر نخواهد شد:

(الف) حمایت از سرمایه‌گذاران، سپرده‌گذاران، بیمه‌گذاران، بیمه‌گرها همچنین سرمایه‌گذاران بازار مالی یا اشخاصی که یک مؤسسه مالی به آنها تعهد امانی دارد؛

(ب) حفظ ایمنی، صحت و یکپارچگی یا مسؤلیت مالی مؤسسات مالی؛

(پ) تضمین یکپارچگی و ثبات نظام مالی طرف متعاقد؛ و

(ت) اقدامات عمومی غیر تبعیض‌آمیز که توسط هر نهاد عمومی در پرتو سیاست‌های پولی و اعتباری مربوط یا نرخ تسعیر اتخاذ شده‌اند. این جزء تعهدات طرف متعاقد به‌موجب ماده (۹) را تحت تأثیر قرار نخواهد داد.

۳- مفاد این موافقتنامه در مورد بیمه سلامت عمومی، اقدامات مالیاتی یا طرحهای بازنشستگی اعمال نخواهد شد.

۴- طرفهای متعاقد بر حق وضع مقررات در درون قلمروهای خود به منظور دستیابی به اهداف مشروع سیاست‌هایی از قبیل حمایت از بهداشت عمومی، امنیت، اخلاق عمومی یا محیط زیست، حمایت اجتماعی یا حمایت از مصرف‌کننده یا تشویق و حمایت از تنوع فرهنگی تأکید مجدد می‌نمایند.

سرمایه‌گذار، مشمول اعاده مال یا پرداخت خسارت از سوی طرف متعاقد اخیرالذکر خواهد شد که در هر صورت سریع، مناسب و مؤثر خواهد بود و بدون تأخیر غیرموجه پرداخت خواهد شد.

ماده ۹- بازگشت و انتقال سرمایه

۱- هرطرف متعاقد طبق قوانین و مقررات خود به سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر در مورد انتقال آزاد پرداختهای آنها در ارتباط با سرمایه‌گذاری‌ها اطمینان خواهد داد. این انتقالات، هرچند نه به طور انحصاری، به ویژه شامل موارد زیر خواهد بود:

(الف) عواید؛

(ب) کارمزد و سایر درآمدهای جاری حاصل از سرمایه‌گذاری؛

(پ) عواید حاصل از فروش یا تصفیه تمام یا قسمتی از سرمایه‌گذاری از جمله فروش سهام؛

(ت) مبالغ مورد نیاز برای پرداخت هزینه‌هایی که ناشی از عملیات سرمایه‌گذاری می‌باشند مانند بازپرداخت وام، پرداخت اعتبار اسنادی واردات، پیش پرداخت یا سایر هزینه‌های مشابه؛

(ث) خسارت قابل پرداخت بر اساس ماده (۷) و ماده (۸)؛

(ج) درآمدهای هزینه نشده و سایر حق‌الزحمه‌های کارکنان شاغل خارجی در ارتباط با یک سرمایه‌گذاری، که در مورد جمهوری اسلامی ایران، پروانه کار مرتبط با آن سرمایه‌گذاری در قلمرو دولت سرمایه‌پذیر را دارا باشند؛ و

(چ) سرمایه اولیه و وجوه اضافی برای تأسیس، نگهداری، توسعه یا افزایش سرمایه‌گذاری

۲- هر طرف متعاقد به‌علاوه اطمینان خواهد داد که انتقالات موضوع بند (۱) این ماده بدون هیچ‌گونه محدودیت به ارزی که آزادانه قابل تبدیل باشد و به نرخ تسعیر جاری حاکم در تاریخ انتقال به ارزی که قرار است انتقال یابد، انجام خواهد شد و فوری قابل انتقال خواهد بود.

۳- در صورت فقدان بازار برای ارز خارجی، نرخ مورد استفاده، نرخ تبدیل برای تبدیل ارزها به حق برداشت ویژه است که یک روز پیش از تاریخ انتقال معتبر باشد.

۴- در صورت تأخیر در انتقال توسط دولت سرمایه‌پذیر، انتقال شامل هزینه‌های مالی محاسبه شده طبق رویه بانکی بین‌المللی برای واحد پول مورد نظر از تاریخی که انتقال درخواست شده است تا تاریخ انتقال واقعی نیز خواهد بود و توسط دولت سرمایه‌پذیر تقبل خواهد شد.

۵- صرفنظر از بندهای فوق این ماده، هیچ چیز در این ماده به نحوی تفسیر نخواهد شد که مانع یک طرف متعاقد در اعمال عادلانه و غیر تبعیض‌آمیز قوانین خود در ارتباط با موارد زیر شود:

(الف) ورشکستگی، عسر و حرج یا حمایت از حقوق بستانکاران؛

(ب) صدور، مبادله یا معامله اوراق بهادار؛

(پ) تخلفات جزایی یا کیفری؛

(ت) گزارش دهی مالی یا حفظ سوابق انتقالات هرگاه برای کمک به مراجع نظارتی مالی یا مجری قانون ضروری باشد؛

(ث) تأمین اجتماعی، بازنشستگی عمومی و برنامه‌های پس انداز اجباری؛ یا

(ج) اطمینان از اجرای احکام در رسیدگی‌های قضایی

ماده ۱۰- منع برخورداری از منافع

۱- منافع این موافقتنامه نسبت به سرمایه‌گذار دولت مبدأ که شرکت دولت مبدأ است و سرمایه‌گذاری‌های آن سرمایه‌گذار در صورتی منع خواهد شد که اشخاص حقیقی یا شرکتهای یک طرف غیر متعاقد، مالک یا کنترل کننده شرکت مزبور یا بخشی از آن باشند و دولت سرمایه‌پذیر:

(الف) با طرف غیر متعاقد روابط سیاسی نداشته باشد؛ یا

(ب) در مورد طرف غیر متعاقد یا شخص حقیقی یا شرکت طرف غیرمتعاقد اقداماتی را اتخاذ یا برقرار نماید که معاملات با چنین شخص حقیقی یا شرکتی را منع کند یا چنانچه منافع این موافقتنامه به سرمایه‌گذار مزبور یا سرمایه‌گذاری‌های آن داده شود، نقض یا نادیده گرفتن اقدامات مذکور باشد.

۲- منافع این موافقتنامه نسبت به سرمایه‌گذار دولت مبدأ که شرکت دولت مبدأ است و سرمایه‌گذاری‌های آن سرمایه‌گذار چنانچه اشخاص حقیقی یا شرکت‌های دولت سرمایه‌پذیر مالک یا کنترل کننده شرکت یا بخشی از آن باشد، منع خواهد شد.

۳- برای اجتناب از هر گونه تردید، منافع این موافقتنامه اگر پیش شرطهای وضع شده در بند (۱) در زمان ارجاع دعوا براساس بخش (ت) ماده (۱۶) تأمین شده باشد، منع خواهد شد.

۴- در مورد هر جریان رسیدگی داوری بین‌المللی که به موجب این موافقتنامه علیه دوک نشین اعظم لوکزامبورگ مطرح شده باشد، قواعد آنسیترال در زمینه شفافیت در داوری مبتنی بر معاهده بین سرمایه‌گذار و دولت اعمال خواهد شد. جمهوری اسلامی ایران اعمال قواعد آنسیترال در زمینه شفافیت در داوری مبتنی بر معاهده بین سرمایه‌گذار و دولت را در مورد هر جریان رسیدگی داوری بین‌المللی که به موجب این موافقتنامه علیه جمهوری اسلامی ایران مطرح می‌شود، به‌طور مقتضی بررسی خواهد نمود. هیچ‌یک از مفاد این موافقتنامه یا قواعد حاکم داوری مانع از تبادل اطلاعات مربوط به اختلاف بین اتحادیه اروپا و دوک نشین اعظم لوکزامبورگ یا بالعکس نخواهد شد.

ب - مذاکرات

۱- خواهان مکلف است پیش از ارجاع دعوی به داوری به موجب بخش (ت) ماده (۱۶) این موافقتنامه، درخواست کتبی را برای مشورت یا مذاکره (درخواست مذاکره) برای حل و فصل دوستانه اختلاف به دولت سرمایه‌پذیر ارائه نماید.

۲- بدون لطمه به بند (۱) این ماده، چنانچه اختلاف یا دعوی مربوط به اقدام مسبب دعوی به موجب این موافقتنامه، از طریق سایر اقدامات حقوقی یا جریان‌های رسیدگی حقوقی یا دیوان بین‌المللی دیگر حل و فصل شده باشد، خواهان نمی‌تواند درخواست مذاکره را ارائه نماید.

۳- درخواست مذاکره باید ظرف مدت سه سال پس از تاریخی ارائه شود که نقض ادعایی موافقتنامه اتفاق افتاده است. اگر خواهان نتواند ظرف این دوره زمانی درخواست مذاکره را ارائه نماید، چنین تلقی خواهد شد که از حقوق خود برای طرح دعوی صرف‌نظر کرده است و نمی‌تواند دعوی به موجب این بخش را به موجب بخش (ت) ماده (۱۶) این موافقتنامه به داوری ارجاع نماید.

۴- به جز در موردی که طرفهای اختلاف به نحو دیگری توافق نموده باشند، محل مذاکرات مکانهای زیر خواهد بود:

الف) تهران، اگر مذاکرات مربوط به رفتار صورت پذیرفته/ اقدامات اتخاذ شده توسط جمهوری اسلامی ایران باشد؛ یا

ب) لوکزامبورگ، اگر مذاکرات مربوط به رفتار صورت پذیرفته/ اقدامات اتخاذ شده توسط دوک نشین اعظم لوکزامبورگ باشد.

۵ - درخواست مذاکره باید شامل موارد زیر باشد:

الف) اطلاعات زیر:

(۱) نام و نشانی خواهان؛

(۲) ساختار سهامداری خواهان، تعیین مالک ذی‌نفع نهایی سرمایه‌گذاری مورد نظر و تعیین هردولت، شخص یا سازمانی که کمک مالی یا هر نوع کمک دیگری به سرمایه‌گذار در ارتباط با دعوی ارائه نموده است یا با ارائه آن موافقت نموده است، یا دارای منفعتی در نتیجه دعوی می‌باشد؛

(۳) مفادی از موافقتنامه که ادعا شده است مورد نقض قرار گرفته‌اند؛

(۴) مبنای حقوقی و پیشینه دعوی، از جمله اقدامات یا رفتار مورد بحث؛ و

(۵) خواسته دعوی و میزان تقریبی خسارت‌های مورد ادعا.

ب) مدرکی که نشان دهد خواهان براساس ماده (۱) این موافقتنامه سرمایه‌گذار دولت مبدأ است و بر اساس ماده (۱) این موافقتنامه اقدام به سرمایه‌گذاری نموده و به‌الزامات ماده (۲) این موافقتنامه عمل شده است.

پ - موافقت هر طرف متعاهد با داوری

۱- هر طرف متعاهد با ارجاع ادعای نقض تعهدات به موجب مواد (۳) الی (۱۵) به داوری به موجب ماده (۱۶) طبق این موافقتنامه موافقت می‌نماید.

۲- موافقت بر اساس بند (۱) و ارجاع دعوی به داوری به موجب این بخش، الزامات ماده (۲) کنوانسیون سازمان ملل متحد در خصوص شناسایی و اجرای احکام داوری خارجی (کنوانسیون نیویورک)، که در نیویورک در تاریخ ۱۰ ژوئن ۱۹۵۸ (برابر با ۳ تیر ۱۳۳۷) تنظیم گردید را برای توافق مکتوب برآورده می‌نماید.

ت - ارجاع دعوی به داوری

۱- خواهان در صورتی می‌تواند دعوی را به داوری ارجاع نماید که، به‌نحو جامع:

الف) خواهان با موارد زیر موافقت صریح و کتبی نماید:

(۱) دنبال نمودن دعوی خود در داوری به موجب این ماده؛ و

(۲) این که دولت سرمایه‌پذیر بر اساس بخش (الف) ماده (۱۶) این موافقتنامه در داوری به موجب این بخش، می‌تواند هردفاع، دعوی متقابل، حق تهاثر یا ادعای مشابه دیگر را ادامه دهد.

۵ - برای اطمینان بیشتر، مفاد این موافقتنامه به نحوی تفسیر نخواهد شد که یک طرف متعاهد به عنوان یک تعهد، چهارچوب حقوقی و مقرراتی را تغییر نخواهد داد، از جمله به طریقی که ممکن است فعالیت سرمایه‌گذاری‌های تحت پوشش یا انتظار منفعت سرمایه‌گذار را تحت تأثیر منفی قرار دهد.

۶ - برای اطمینان بیشتر، هیچ چیز در این موافقتنامه به نحوی تفسیر نخواهد شد که مانع یک طرف متعاهد برای عدم ادامه اعطای یارانه و یا درخواست بازپرداخت آن، یا الزام نمودن طرف متعاهد به جبران خسارت سرمایه‌گذار، در هنگامی شود که چنین اقدامی توسط یکی از مقامات صلاحیتدار آن دستور داده شده باشد.

ماده ۱۴- منافع مهم امنیتی

هیچیک از مفاد این موافقتنامه به نحوی تعبیر نخواهد شد که:

الف) هر طرف متعاهد را ملزم به ارائه یا اجازه دسترسی به هر گونه اطلاعاتی نماید که افشای آن را برخلاف منافع مهم امنیتی خود می‌داند؛ یا

ب) مانع هر طرف متعاهد برای اتخاذ هر اقدامی شود که آن را برای حمایت از منافع مهم امنیتی خود در موارد زیر ضروری می‌داند:

۱- قاچاق سلاح، مهمات و تجهیزات جنگی و معاملات سایر کالاها، مواد، خدمات و فناوری که به‌طور مستقیم یا غیرمستقیم به‌منظور تأمین تأسیسات نظامی یا دیگر تأسیسات امنیتی به‌کار برده می‌شود؛

۲- اقدامات اتخاذشده در زمان جنگ یا دیگر حالت‌های اضطراری در روابط بین‌الملل؛ یا

۳- اجرای سیاست‌های ملی یا موافقتنامه بین‌المللی در ارتباط با عدم گسترش تسلیحات هسته‌ای یا سایر ادوات انفجاری هسته‌ای.

ماده ۱۵- انتشار اطلاعات و شفافیت

۱- هر طرف متعاهد قوانین و مقررات عمومی خود همچون موافقتنامه‌های بین‌المللی که می‌تواند سرمایه‌گذارهای سرمایه‌گذاران طرف متعاهد دیگر در قلمرو طرف متعاهد نخست را تحت تأثیر قرار دهد، منتشر یا به نحو دیگری در دسترس عمومی قرار خواهد داد.

۲- هیچیک از مفاد این ماده طرفهای متعاهد را ملزم به ارائه یا اجازه دسترسی به هرگونه اطلاعات محرمانه یا خصوصی از جمله اطلاعات مربوط به سرمایه‌گذاران یا سرمایه‌گذاری‌های به‌خصوص نخواهد کرد که افشای آن مانع اجرای قانون می‌شود یا برخلاف قوانین داخلی حمایت از محرمانه بودن است یا به منافع مشروع تجاری سرمایه‌گذاران به‌خصوصی لطمه وارد می‌نماید.

۳- مفاد ماده (۱۶) این موافقتنامه در مورد این ماده اعمال نمی‌شود.

ماده ۱۶- حل و فصل اختلاف‌ها میان یک طرف متعاهد و سرمایه‌گذار (سرمایه‌گذاران) طرف متعاهد دیگر

الف - مقررات عمومی

۱- در صورت وقوع یک اختلاف سرمایه‌گذاری، خواهان و خواننده باید درصدد باشند ابتدا اختلاف را از طریق مشورت و مذاکره حل و فصل نمایند که می‌تواند شامل استفاده از رویه‌های غیرالزام آور طرف ثالث باشد.

۲- برای اجتناب از تردید، چنانچه سرمایه‌گذار یا سرمایه‌گذاری، قانون دولت سرمایه‌پذیر را نقض کرده باشد، سرمایه‌گذار نمی‌تواند دعوی را به موجب این موافقتنامه مطرح نماید. دیوان چنانچه این نقض به اندازه کافی جدی یا مهم باشد، دعوی مزبور را رد خواهد نمود. برای اجتناب از هرگونه تردید، نقض‌های زیر همواره برای درخواست رد دعوی به اندازه کافی جدی یا اساسی در نظر گرفته خواهند شد:

الف) کلاهبرداری؛

ب) فرار از مالیات؛

پ) فساد و رشوه؛ یا

ت) انجام سرمایه‌گذاری از طریق ارائه تصویر غلط با کلاهبرداری، پنهان کاری، فساد، یا اقدام منجر به سوء استفاده از رویه.

۳- خواننده می‌تواند به عنوان دفاع، دعوی متقابل، حق تهاثر یا ادعای مشابه دیگر اظهار نماید که خواهان، تعهدات خود به موجب این موافقتنامه برای رعایت قانون دولت سرمایه‌پذیر را ایفاء ننموده است یا همه اقدامات متعارف را برای کاهش خسارات احتمالی انجام نداده است. برای اجتناب از هرگونه تردید، اگر دیوان دعوی را به موجب بند (۲) فوق مردود نداند، این نقض‌ها را در زمان ارزیابی ادعا چنانچه توسط خواننده به‌عنوان دفاع، دعوی متقابل، حق تهاثر یا ادعای مشابه اقامه شده باشد، مورد توجه قرار خواهد داد.

مشاور یا کارشناس منصوب شده توسط یک طرف یا شاهد در هر اختلاف در حال رسیدگی یا جدید در زمینه حمایت از سرمایه‌گذاری به‌موجب این موافقتنامه یا هر موافقتنامه دیگر یا قانون محلی امتناع نمایند.

ج - قانون حاکم

۱- دیوان داوری تأسیس شده به موجب این بخش درمورد موضوعات مورد اختلاف طبق موارد زیر تصمیم‌گیری می‌نماید:

الف) این موافقتنامه؛ و

ب) قواعد حاکم حقوق بین‌الملل.

۲- تفسیر مشترک طرفهای متعاقد، که از طرق مجاری دیپلماتیک تبادل شده و مفادی از این موافقتنامه را تفسیر می‌نماید، برای دیوان لازم‌الاجراء خواهد بود و هر تصمیم یا حکم صادره توسط دیوان باید با آن تفسیر سازگاری داشته باشد.

ج - دعاوی فاقد ماهیت حقوقی آشکار و دعاوی بدون مبنای قانونی

۱- بدون لطمه به اختیار دیوان در رسیدگی به اعتراضات دیگر به‌عنوان موضوع مقدماتی، دیوان به عنوان موضوع مقدماتی به هر اعتراض خواننده مبنی بر اینکه از نظر قانونی، یک دعوی جزء دعاوی نیست که بتوان طبق این موافقتنامه درمورد آن حکم صادر کرد، رسیدگی و تصمیم‌گیری می‌نماید.

الف) چنین اعتراضی باید در اسرع وقت پس از تشکیل دیوان، به دیوان تقدیم شود و در هیچ شرایطی نباید پس از تاریخی باشد که دیوان برای خواننده مشخص می‌نماید لایحه متقابل خود را ارائه نماید(یا، در صورت اصلاح اعلامیه داوری، تاریخی که دیوان برای خواننده مشخص می‌کند پاسخ خود را به اصلاحیه تقدیم نماید).

ب) به‌محض دریافت اعتراض به‌موجب این بند، دیوان هر نوع رسیدگی به ماهیت دعوی را به حالت تعلیق در آورده و برنامه زمان بندی جهت رسیدگی به اعتراض که مناسب با هر برنامه مربوط به بررسی هر موضوع مقدماتی دیگر است را تعیین و درخصوص اعتراض، تصمیم یا حکم را با ذکر دلایل آن صادر می‌نماید.

پ) در تصمیم‌گیری در زمینه اعتراض به‌موجب این بند، دیوان واقعیت‌های ادعایی را صحیح تلقی و همچنین می‌تواند هر گونه واقعیت‌های مرتبط را که در اختلاف نیستند، مورد بررسی قرار دهد.

ت) صرف طرح یا عدم طرح اعتراض از سوی خواننده به‌موجب این بند یا استفاده کردن از رویه رسیدگی سریع مذکور مندرج در بند (۲)، به‌معنی صرف نظر کردن خواننده از اعتراض به‌صلاحیت یا هرگونه بحث در مورد ماهیت دعوی نمی‌باشد.

ث) دیوان به‌ویژه اما نه به‌طور انحصاری، ادعای خواهان را درباره اعتراض ارائه شده خواننده به‌موجب این بند رد خواهد نمود، اگر:

(۱) خواهان در دعوی خود به اقدامی از سوی خواننده اعتراض نماید که هنوز اتخاذ نشده باشد؛

(۲) خواهان به رویه قانونگذاری یک اقدام خواننده اعتراض نماید؛

(۳) دعاوی خواهان که مربوط به اقدام مسبب دعوی به‌موجب این موافقتنامه است از طریق دادخواهی‌های حقوقی دیگر، قبلاً حل و فصل شده باشد؛ یا

(۴) خواهان نتواند به شرایط جزئیات (پ) و (ت) بند (۱) بخش (ت) ماده (۱۶) این موافقتنامه عمل نماید.

۲- چنانچه خواننده ظرف مدت چهل و پنج روز پس از تشکیل دیوان درخواست نماید، دیوان فوری در مورد اعتراض به‌موجب بند (۱) و هر اعتراضی مبنی بر این که اختلاف در صلاحیت دیوان نیست یا این که دعوی آشکارا فاقد ماهیت حقوقی است، تصمیم‌گیری می‌نماید. دیوان هر رسیدگی ماهوی را تعلیق خواهد نمود و حداکثر یکصد و هشتاد روز پس از تاریخ درخواست، با ذکر دلایل در خصوص اعتراض(ها) تصمیم‌گیری می‌کند یا حکم صادر می‌نماید. به هر حال اگر طرف اختلاف درخواست استماع نماید، دیوان سی روز دیگر برای صدور حکم یا تصمیم زمان خواهد داشت. علی‌رغم آنکه درخواست استماع صورت پذیرفته باشد یا نباشد، دیوان در صورت وجود یک علت غیر معمول می‌تواند برای یک دوره زمانی کوتاه دیگر که از سی روز بیشتر نخواهد بود، صدور تصمیم یا حکم خود را به تأخیر اندازد.

۳- هرطرف اختلاف هزینه داور انتصابی خود و حضور وی در جریان رسیدگی دیوان را تقبل خواهد کرد. هزینه سرداور و همچنین سایر هزینه‌ها به‌طور مساوی توسط طرفهای اختلاف تقبل خواهد شد. به هر حال دیوان می‌تواند در حکم خود دستور دهد که سهم بیشتری از هزینه‌ها توسط یکی از دو طرف اختلاف تقبل شود و این حکم برای هر دو طرف اختلاف لازم‌الاجراء خواهد بود.

ب) خواهان بر اساس بخش (ب) ماده (۱۶) این موافقتنامه درخواست مذاکره را ارائه نموده باشد و حداقل شش‌ماه از زمان ارائه درخواست مذاکره گذشته باشد و اختلاف طی این مدت به‌طور دوستانه حل و فصل نشده باشد؛

پ) خواهان یا سرمایه‌گذاری خواهان، حسب مورد، دعاوی مطرح نزد موارد زیر را پس گرفته باشند: (۱) دادگاه محلی یا جریان رسیدگی اجرایی در دولت سرمایه‌پذیر، یا (۲) جریان رسیدگی بر اساس هر شرط داوری قراردادی حاکم که بین خواهان و دولت سرمایه‌پذیر یا موجودیت مرتبط دولت سرمایه‌پذیر مورد توافق قرار گرفته است؛ یا (۳) هر جریان رسیدگی داوری سرمایه‌گذاری که در آن خواهان یا سرمایه‌گذاری خواهان دعوی را در ارتباط با اقدام مسبب دعوی به‌موجب این موافقتنامه مطرح نموده است، چنانچه جریان رسیدگی مزبور پس از ارائه درخواست مذاکره ادامه یابد؛ و

ت) خواهان و سرمایه‌گذاری خواهان از حق خود در خصوص آغاز هر اقدام حقوقی دیگر یا جریان رسیدگی حقوقی یا هر جریان رسیدگی داوری سرمایه‌گذاری در ارتباط با اقدام مسبب دعوی به موجب این موافقتنامه صرف‌نظر نموده باشد.

جزئیات (پ) و (ت) فوق نسبت به قرار، راه جبرانی اعلامی یا غیر پولی دیگر اعمال نخواهد شد مشروط بر آنکه اقدام مزبور فقط به‌منظور حفظ حقوق و منافع خواهان یا شرکت طی برگزاری داوری صورت پذیرفته باشد.

۲- دعوی باید ظرف مدت هجده ماه پس از ارائه درخواست مذاکره، به داوری ارجاع گردد. اگر خواهان نتواند ظرف این مدت دعوی را مطرح نماید، چنین تلقی خواهد شد که از حقوق خود برای طرح دعوی صرف‌نظر کرده است و نمی‌تواند دعوی را به‌موجب ماده (۱۶) این موافقتنامه به داوری ارجاع نماید.

۳- خواهان می‌تواند دعوی را به داوری زیر ارجاع نماید:

الف) به‌موجب قواعد داوری آنسیترال به ترتیبی که مورد اصلاح قرار گرفته؛ یا

ب) هر نهاد داوری دیگری یا به‌موجب هر قواعد داوری دیگری، اگر خواهان و دولت سرمایه‌پذیر توافق نمایند.

۴- در صورت هر اختلاف بین مفاد این موافقتنامه و مفاد قواعد حاکم داوری، مفاد این موافقتنامه حاکم خواهد بود.

۵ - خواهان همراه با ارجاع دعوی به داوری موارد زیر را ارائه می‌نماید:

الف) مدرک مبنی بر اینکه شروط بند (۱) این ماده انجام شده اند؛ و

ب) نام داوری که خواهان منصوب می‌نماید؛ و

پ) هر تغییر در اطلاعات ارائه شده توسط خواهان در درخواست مذاکره خود

ث - انتخاب داوران

۱- جز در صورتی که طرفهای اختلاف به گونه دیگری توافق نموده باشند، داوری متشکل از سه داور خواهد بود، یک داور توسط خواهان منصوب می‌شود و دیگری توسط خواننده و سومی، که سرداور خواهد بود، تبعه کشور ثالث خواهد بود که با توافق خواهان و خواننده منصوب می‌شود.

۲- رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری مقام ناصب داوری به‌موجب این بخش خواهد بود. اگر رئیس تبعه هریک از طرفهای متعاقد باشد، یا به‌نحو دیگری از انجام وظیفه مذکور معذور باشد، از معاون رئیس دعوت می‌شود که انتصابها را انجام دهد. اگر معاون رئیس نیز تبعه هریک از طرفهای متعاقد باشد یا از انجام وظیفه مذکور معذور باشد، از عضو ارشد بعدی دیوان بین‌المللی دادگستری که تبعه هیچیک از طرفهای متعاقد نیست، دعوت خواهد شد انتصاب‌ها را انجام دهد.

۳- اگر دیوان ظرف مدت نود روز از تاریخ ارجاع دعوی به داوری به موجب این بخش تشکیل نشود، مقام ناصب به درخواست خواهان یا خواننده، داور یا داورانی که هنوز منصوب نشده‌اند را منصوب خواهد نمود. خواهان و خواننده حق خود برای انتصاب داوران را طبق بند (۱)، تا وقتی که مقام ناصب این کار را انجام نداده است، از دست نخواهند داد.

۴- داوران منصوب شده به‌موجب این بخش، باید در حقوق بین‌الملل عمومی، به‌ویژه حقوق بین‌الملل سرمایه‌گذاری دارای تخصص یا تجربه باشند. مطلوب است آنها تخصص یا تجربه در حل و فصل اختلافات ناشی از موافقتنامه‌های بین‌المللی سرمایه‌گذاری را داشته باشند.

۵ - داوران و کارمندان و دستیاران آنها باید مستقل باشند و نباید وابسته یا در خصوص امور سرمایه‌گذاری دستور گیرنده از خواهان یا خواننده یا دولت یک طرف متعاقد باشند. داوران نباید از هیچ سازمان، دولت یا طرف دعوی در خصوص امور مربوط به اختلاف دستور بگیرند. آنها نباید در بررسی هر اختلافی شرکت نمایند که ممکن است به‌طور مستقیم یا غیر مستقیم تضاد منافع ایجاد نماید. به‌علاوه آنها باید از فعالیت به‌عنوان

ح - احکام

۱- حکم صادره توسط دیوان فقط بین طرفهای اختلاف در مورد یک موضوع به خصوص لازم‌الاتباع خواهد بود.

۲- هر گونه حکم مربوط به خساراتها باید طبق اصول عمومی شناخته شده بین‌المللی ارزشیابی صادر شود و از جمله تعادل واقعی بین منافع عمومی و منافع اشخاص متأثر، هدف از اقدام، استفاده فعلی و گذشته از اموال، تاریخچه تملک آن، میزان سرمایه سرمایه‌گذاری شده، استهلاک، مدت زمانی که شرکت فعال بوده، سابقه سوددهی، میزان سرمایه بازگردانده شده، ارزش جایگزینی و سایر عوامل مرتبط را در نظر بگیرد. غرامت شامل خساراتی که عملاً واقع نشده است یا منافع احتمالی یا غیر واقعی نمی‌شود. غرامت می‌تواند به‌نحوی تنظیم شود که منعکس‌کننده تشدید رفتار یک سرمایه‌گذار یا رفتاری که درصد کاهش خسارت‌ها نیست، باشد. دیوان، در صورت مناسب بودن، تصمیم خود برای مقرر نمودن میزان عادلانه خسارات را بر مبنای مقایسه روشهای متعدد ارزشیابی، قرار خواهد داد.

۳- دیوان نمی‌تواند هیچگونه حکمی در مورد خسارت تنبیهی یا اخلاقی صادر نماید.

۴- چنانچه دیوان بر اساس بند (۳) بخش (الف) ماده (۱۶) این موافقتنامه حکم نهایی علیه خواننده یا خواهان صادر نماید، دیوان فقط در موارد زیر حکم صادر می‌کند:

الف) خسارت پولی یا اعاده مال؛ و
ب) هزینه‌های جریان رسیدگی داور و حق‌الزحمه و کلا طبق این موافقتنامه و قواعد حاکم داور.

۵ - چنانچه مبلغ حکم به موقع توسط خواهان یا خواننده پرداخت نشود، هزینه‌های مالی تأخیر طبق بندهای (۲) و (۳) ماده (۷) این موافقتنامه محاسبه خواهد شد. هزینه‌های مالی تأخیر در طی دوره زمانی رویه ابطال حکم اعمال نمی‌شود.

۶ - اگر دیوان تشخیص دهد تردید منطقی وجود دارد که خواهان قادر به ادای حکم پرداخت هزینه‌های دادرسی نیست یا به دلایل دیگر آن را ضروری بداند، می‌تواند قرار تأمین برای هزینه‌ها صادر نماید.

خ - اجرای حکم

۱- هرطرف اختلاف با رعایت هر رویه اعاده دادرسی حاکم، بدون تأخیر از حکم صادره توسط دیوان تبعیت و پیروی خواهد نمود. طرف اختلاف می‌تواند خواستار اجرای حکم داور به‌موجب کنوانسیون نیویورک شود.

۲- خواهان یا خواننده نمی‌تواند جز در موارد زیر خواستار اجرای حکم نهایی شود:
الف) نود روز از تاریخی که حکم صادر شده، گذشته باشد و هیچ‌یک از طرفهای اختلاف، جریان اعاده دادرسی، لغو یا ابطال حکم را آغاز ننموده باشد؛ یا

ب) دادگاهی درخواست اعاده دادرسی، لغو یا ابطال حکم را رد یا اجازه داده باشد و درخواست تجدید نظر دیگری وجود نداشته باشد.

ماده ۱۷- حل و فصل اختلافات بین طرفهای متعاقد

۱- هر گونه اختلاف بین طرفهای متعاقد در مورد تفسیر یا اجرای این موافقتنامه، که از طریق مشاوره یا سایر مجاری دیپلماتیک ظرف مدت یکصد و هشتاد روز حل و فصل نشود، بنا به درخواست هریک از طرفهای متعاقد جهت صدور حکم یا تصمیم الزام آور، به دیوان داور طبق قواعد داور آانسیترال، به جز در مواردی که این قواعد توسط طرفهای متعاقد یا این موافقتنامه تغییر یافته باشد، ارجاع می‌شود.

۲- جز در صورتی که طرفهای متعاقد به گونه دیگری توافق کرده باشند، دیوان متشکل از سه داور خواهد بود، یک داور توسط هر طرف متعاقد انتخاب می‌شود و نفر سوم، که سرداور خواهد بود، با توافق طرفهای متعاقد انتخاب خواهد شد. اگر دیوان ظرف مدت هفتاد و پنج روز از تاریخ ارجاع دعوا به داور به‌موجب این بخش تشکیل نشود، هر یک از طرفهای متعاقد می‌تواند از رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری درخواست نماید تا انتصاب‌ها را انجام دهد. اگر رئیس دیوان تبعه هریک از طرفهای متعاقد یا به نحو دیگری از انجام وظیفه مذکور معذور باشد از نائب‌رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری برای انجام انتصابات دعوت به‌عمل خواهد آمد. اگر نائب‌رئیس نیز تبعه هریک از طرفهای متعاقد یا از انجام وظیفه مذکور معذور باشد، از عضو ارشد بعدی دیوان بین‌المللی دادگستری که تبعه هیچ‌یک از طرفهای متعاقد نباشد برای انجام انتصابات دعوت به‌عمل خواهد آمد.

۳- هزینه‌های مربوط به داوران و سایر هزینه‌های جریان رسیدگی، به‌طور مساوی توسط طرفهای متعاقد پرداخت خواهد شد. به هر حال دیوان می‌تواند، به صلاحدید خود، دستور دهد سهم بیشتری از هزینه‌ها توسط یکی از طرفهای متعاقد پرداخت شود.

۴- بخش (ج) ماده (۱۶) در مورد داورها به‌موجب این ماده اعمال خواهد شد.

ماده ۱۸- لازم‌الاجراء شدن، مدت و خاتمه

۱- این موافقتنامه منوط به تصویب طبق تشریفات مقرر به‌وسیله قانون هردو طرف متعاقد است و نود روز پس از تاریخ آخرین اطلاعیه طرف متعاقد مبنی بر تصویب آن، لازم‌الاجراء خواهد شد.

۲- این موافقتنامه برای یک دوره ده ساله معتبر باقی خواهد ماند. پس از آن، همچنان تا انقضای دوازده ماه از تاریخی لازم‌الاجراء خواهد بود که در آن هریک از طرفهای متعاقد اطلاعیه خاتمه آن را به طرف متعاقد دیگر ارائه نموده باشد.

۳- در مورد سرمایه‌گذاری‌های انجام شده پیش از تاریخ خاتمه این موافقتنامه، مفاد مواد (۱) الی (۱۷) برای یک دوره زمانی پنجساله از تاریخ خاتمه آن، معتبر خواهد بود، مگر آن که طرفهای متعاقد به‌نحو دیگری توافق نموده باشند.

۴- به محض لازم‌الاجراء شدن یک موافقتنامه بین‌المللی بین طرفهای متعاقد که در آن، دیوان چندجانبه سرمایه‌گذاری و یا ساز و کار چندجانبه فرجام‌خواهی برای اختلاف‌ها به موجب این موافقتنامه پیش‌بینی شده باشد، بخشهای مرتبط در این موافقتنامه، اعمال نخواهند شد.

ماده ۱۹- زبان و تعداد متون

این موافقتنامه، مشتمل بر یک مقدمه و نوزده ماده، در دو نسخه به زبانهای فارسی، فرانسوی و انگلیسی تنظیم شده و همه متون از اعتبار یکسان برخوردار خواهند بود. در صورت اختلاف در تفسیر، متن انگلیسی ملاک خواهد بود.

این موافقتنامه در تهران در تاریخ ۲۵ بهمن ماه ۱۳۹۵ (هجری شمسی) برابر با ۱۳ فوریه ۲۰۱۷ میلادی به امضای نمایندگان جمهوری اسلامی ایران و دوک نشین اعظم لوکزامبورگ رسید.

از طرف جمهوری اسلامی ایران	از طرف دوک‌نشین اعظم لوکزامبورگ
علی طیب‌نیا	ژان اسلبورن
وزیر امور اقتصادی و دارایی	وزیر امور خارجه و اروپایی

قانون فوق مشتمل بر ماده‌واحد و یک تبصره منضم به متن موافقتنامه، شامل مقدمه و نوزده ماده در جلسه علنی روز سه‌شنبه مورخ بیست و چهارم اردیبهشت‌ماه یکهزار و سیصد و نود و هشت مجلس شورای اسلامی تصویب شد و در تاریخ ۱۳۹۸/۳/۹ به تأیید شورای نگهبان رسید.

رئیس مجلس شورای اسلامی - علی لاریجانی

شماره ۹۰۰۰/۲۵۰۶۵/۱۰۰
جناب آقای اکبر پور

رئیس محترم هیأت مدیره و مدیرعامل روزنامه رسمی کشور

تصویر آیین‌نامه اجرایی شماره ۹۰۰۰/۲۴۹۶۷/۱۰۰ مورخ ۱۳۹۸/۳/۲۰ ریاست محترم قوه قضائیه در خصوص «قانون رسیدگی به دارایی مقامات، مسئولان و کارگزاران جمهوری اسلامی ایران» جهت درج در روزنامه رسمی به پیوست ایفاد می‌گردد.
مدیرکل دبیرخانه قوه قضائیه - محسن محدث

شماره ۹۰۰۰/۲۴۹۶۷/۱۰۰
آیین‌نامه اجرایی قانون رسیدگی به دارایی مقامات، مسئولان و کارگزاران

جمهوری اسلامی ایران

در اجرای قانون رسیدگی به دارایی مقامات، مسئولان و کارگزاران جمهوری اسلامی ایران، مصوب ۱۳۹۴/۸/۹ مجمع تشخیص مصلحت نظام و به منظور افزایش اعتماد عمومی مردم به مسئولان جمهوری اسلامی ایران و ارتقاء سلامت اداری، «آیین‌نامه اجرایی قانون رسیدگی به دارایی مقامات، مسئولان و کارگزاران جمهوری اسلامی ایران»، به شرح مواد آتی است.

ماده ۱- اصطلاحات مذکور در این آیین‌نامه در مفاهیم زیر به کار می‌رود:

الف - قانون: قانون رسیدگی به دارایی مقامات، مسئولان و کارگزاران جمهوری اسلامی ایران، مصوب ۱۳۹۴/۸/۹ مجمع تشخیص مصلحت نظام؛

ب - آیین‌نامه: آیین‌نامه اجرایی قانون؛

پ - مقامات مسئول: مقامات و مسئولان موضوع مواد ۱ و ۳ قانون؛

ت - مرکز: مرکز آمار و فناوری اطلاعات قوه قضائیه؛

ماده ۱۰- چنانچه مقامات مسئول، هم‌زمان بیش از یک سمت داشته باشند باید به اعتبار هر سمت در شروع و پایان دوره مسئولیت نسبت به ارائه فهرست دارایی اعضای خانواده اقدام نمایند.

ماده ۱۱- مقامات مسئول موظفانند بلافاصله پس از انتخاب یا انتصاب، فرم تعهدنامه را تایید کنند. شروع به کار اشخاص فوق منوط به تایید تعهدنامه (موضوع ماده ۲ قانون) است.

ماده ۱۲- فهرست دارایی مقامات مسئول اعم از داخل یا خارج کشور باید شامل موارد ذیل باشد:

۱- کلیه اموال غیر منقول، با ذکر مشخصات پلاک ثبتی و یا با هر شناسه دیگر و در صورتی که ثبت نشده باشد با هر مشخصه‌ای که به سهولت قابل شناسایی است.

۲- حقوق دارای ارزش مالی از قبیل امتیاز مالی، حق انتفاع، بهره‌برداری و نظایر آن؛

۳- مطالبات و دیون اعم از حال یا وعده دار؛

۴- سرمایه‌گذاری؛

۵- اوراق بهادار از قبیل اوراق مشارکت و سهام اعم از بی‌نام یا با نام، با قید نوع، میزان و مرجع صدور؛

۶- موجودی حسابهای بانکی، مؤسسات مالی و اعتباری و صندوق‌ها اعم از دولتی یا غیر دولتی و یا قرض‌الحسنه و نظایر آن با ذکر شماره حساب؛

۷- هرگونه منابع درآمدی مستمر.

تبصره - چنانچه دارایی مقامات مسئول در خارج از کشور باشد، مشخصات کشور و منطقه مربوط و قید سایر مشخصات دارایی به نحوی که به سهولت قابل شناسایی باشد.

ماده ۱۳- هیأت بررسی توسط رییس قوه قضاییه، مرکب از سه نفر از قضات عالی رتبه جهت بررسی وضعیت دارایی مشمولان ماده ۱ قانون تعیین می‌شود.

ماده ۱۴- پس از ارجاع رییس قوه قضاییه، هیأت بررسی با ملاحظه اسناد و مدارک دریافتی و با اطلاعات حاصله، چنانچه در خصوص میزان دارایی اعلام شده و افزایش آن در طول دوره مسئولیت تشکیک نماید از افراد مشمول ماده ۱ قانون می‌خواهد طرق تحصیل و نحوه افزایش دارایی را کتباً ظرف مدت یک ماه اعلام نمایند.

ماده ۱۵- هیأت بررسی می‌تواند در صورت لزوم از دستگاه اجرایی و بخش خصوصی نسبت به دارایی مشمولان ماده ۱ قانون و افزایش و چگونگی تحصیل آن استعلام نماید. مراجع مذکور مکلفانند با هیأت همکاری و در اسرع وقت به استعلامات پاسخ دهند.

ماده ۱۶- چنانچه مراجع قضایی در اثنای رسیدگی به پرونده‌ها و یا سازمان بازرسی کل کشور و دیگر واحدهای نظارتی در حین بازرسی، مواردی را مشاهده کنند که حاکی از افزایش بر خلاف حق دارایی مشمولان ماده ۱ قانون باشد، مکلفانند ضمن انجام وظایف قانونی، مراتب را به صورت مستقیم و محرمانه به اداره کل اعلام نمایند.

ماده ۱۷- نتیجه بررسی نهایی هیأت بررسی از طریق رییس هیأت به رییس قوه قضاییه گزارش می‌شود. چنانچه به تشخیص رییس قوه قضاییه دارایی افراد مشمول قانون برخلاف حق افزایش یافته باشد، ضمن اتخاذ تصمیم در خصوص دارایی افزایش یافته، در صورت ارتکاب تخلف یا توجه اتهام، مراتب را به مرجع صالح ارجاع می‌دهد تا مبنی بر تصمیم متخذه مورد رسیدگی قرار گیرد.

تبصره - چنانچه پس از رسیدگی به پرونده، دلایل و مدارک جدیدی کشف شود که بررسی مجدد را ضروری نماید، مراتب جهت اتخاذ تصمیم به رییس قوه قضاییه اعلام می‌گردد.

ماده ۱۸- رییس قوه قضاییه می‌تواند نتیجه رسیدگی به دارایی مشمولان ماده ۱ قانون را منتشر نماید.

ماده ۱۹- چنانچه مشمولان ماده ۱ قانون در مهلت مقرر نسبت به ارائه فهرست دارایی‌های خود به اداره کل اقدام ننمایند و یا دارایی خود را کتمان یا گزارش ناقص ارائه نمایند، اداره کل موظف است مراتب را جهت تعقیب کیفری به دادستان تهران اعلام نماید تا در اجرای ماده ۱۱۵ قانون برنامه پنج‌ساله ششم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران اقدام قانونی به عمل آید.

ماده ۲۰- در صورت عدم اقدام افراد مشمول ماده ۳ قانون در ارائه اطلاعات مربوط، اداره کل از طریق دستگاههای مربوط موضوع را پیگیری خواهد کرد.

تبصره - در صورتی که علیرغم پیگیری اداره کل، اشخاص مذکور به وظایف و تکالیف موضوع قانون و آیین نامه عمل نکنند، اداره کل، موضوع را جهت اقدام مقتضی حسب مورد به مراجع ذیصلاح اعلام می‌کند.

ماده ۲۱- این آیین‌نامه در ۲۱ ماده و ۸ تبصره در تاریخ ۱۳۹۸/۳/۱۹ به تصویب رییس قوه قضاییه رسید.

رئیس قوه قضاییه - سیدابراهیم رئیسی

ث - اداره کل: اداره کل ثبت دارایی مقامات مسئول؛
ج - هیأت بررسی: هیأت بررسی‌کننده دارایی مشمولان ماده ۱ قانون؛
چ - دوره مسئولیت: مدتی است که از زمان انتخاب یا انتصاب به سمت موضوع قانون شروع می‌شود و تا پایان مدت مسئولیت ادامه می‌یابد.

ح - فرزندان تحت تکفل: دخترانی که ازدواج نکرده و شاغل نباشند و پسرانی که سن آنها کمتر از ۲۵ سال بوده، مگر اینکه ازدواج کرده یا شاغل باشند.

خ - همسر: اعم از همسر یا همسران دائم یا موقت؛

د - اعضای خانواده: اعضای خانواده برای مقامات موضوع ماده ۱ قانون عبارت است از خود، همسر و فرزندان و برای مقامات موضوع ماده ۳ قانون عبارت است از خود، همسر و فرزندان تحت تکفل؛

ذ - سامانه ثنا: سامانه ثبت نام الکترونیکی است که برایتب نام الکترونیکی و دریافت حساب کاربری توسط مرکز ایجاد می‌شود.

ر - سامانه: سامانه دارایی مقامات مسئول؛

ز - تعهدنامه: تعهدنامه موجود در سامانه مبنی بر ارائه فهرست دارایی اعضای خانواده؛

ژ - دستگاه اجرایی: دستگاه اجرایی مذکور در ماده ۵ قانون مدیریت خدمات کشوری و ماده ۲۹ قانون برنامه پنج‌ساله ششم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران؛

ماده ۲- به منظور انجام وظایف موضوع قانون و آیین نامه آن، اداره کل با نظر رییس قوه قضاییه در حوزه ریاست قوه قضاییه تشکیل می‌شود.

ماده ۳- مرکز موظف است ظرف ۲ ماه از تاریخ تصویب آیین نامه با همکاری اداره کل با رعایت ساز و کارهای امنیتی، حفظ محرمانگی و حریم خصوصی و همچنین صحت و تمامیت داده‌ها، سامانه رابه نحوی راه‌اندازی نماید که مقامات مسئول پس از ثبت نام در سامانه ثنا بتوانند اطلاعات لازم را در فرم‌های مخصوصی که در این سامانه قرار دارد ارائه نمایند.

تبصره - در صورتی که به هر علت دسترسی به سامانه امکان‌پذیر نباشد، مقامات مسئول موظفانند مراتب را به طریق مقتضی به اداره کل اعلام و به محض امکان دسترسی به سامانه، اطلاعات لازم را ارائه نمایند.

ماده ۴- مقامات مسئول فهرست دارایی اعضای خانواده را به شرح مذکور در ماده ۱۲ آیین نامه اعلام می‌کنند.

تبصره - تکمیل فرم‌های اعلام فهرست دارایی بر عهده مقامات مسئول است.

ماده ۵ - به منظور شناسایی سمت‌ها و افراد مشمول قانون، سازمان اداری و استخدامی کشور باهماهنگی عالی‌ترین مقام دستگاه اجرایی موظف است کلیه سمت‌های مشمول قانون و مشخصات مقامات مسئول را حداکثر ظرف یک‌ماه از تاریخ تصویب آیین نامه به صورت فایل الکترونیکی در اختیار مرکز قرار دهد.

تبصره - چنانچه پس از اعلام سمت‌های مذکور در ماده قبل هر گونه سمت جدید مشمول قانون ایجاد شود و یا هر گونه تغییری در تصدی این سمت‌ها صورت گیرد، سازمان فوق مکلف است مراتب را در اسرع وقت به قوه قضاییه اعلام کند.

ماده ۶- مشمولان فعلی ماده ۱ قانون، موظفانند اظهارنامه مشتمل بر دارایی اعضای خانواده را مطابق آیین‌نامه حداکثر ظرف یک ماه پس از پایان دوره مسئولیت خود از طریق ثبت در سامانه به طریق فوق به اداره کل اعلام کنند.

ماده ۷- مشمولان ماده ۳ قانون باید فهرست دارایی اعضای خانواده را از زمان لازم‌الاجرا شدن قانون مطابق آیین نامه حداکثر ظرف یک ماه از تاریخ راه‌اندازی سامانه اعلام نمایند.

تبصره ۱- مشمولان ماده ۳ قانون که پس از لازم‌الاجرا شدن قانون عهده‌دار سمت‌های موضوع ماده فوق شده‌اند فهرست دارایی اعضای خانواده را از زمان شروع تصدی اعلام و رسید آن را از سامانه دریافت می‌کنند.

تبصره ۲- اشخاصی که بعد از اجرای قانون عهده‌دار سمت‌های مذکور شده و دوره مسئولیت آنان به اتمام رسیده باشد فهرست دارایی اعضای خانواده را در بازه زمانی ابتدا و انتهای مسئولیت اعلام می‌کنند.

ماده ۸ - فهرست دارایی مقامات مسئول و سمت‌ها و مشخصات افراد مشمول و اسناد و اطلاعات مربوط به آن که به قوه قضاییه ارائه می‌شود، محرمانه بوده و افشای آن ممنوع است. مقامات مسئول می‌توانند شخصاً اطلاعات خود را افشا کنند.

ماده ۹- چنانچه بعد از اعلام فهرست دارایی، تعداد اعضای خانواده افزایش، کاهش یا تغییر یابد، مقامات مسئول موظفانند نسبت به اعمال تغییرات و اعلام فهرست دارایی آنان در پایان دوره مسئولیت اقدام نمایند.